

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313211321
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8313211321.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Viery Zolákovej, v spore žalobcu: B. N., I.. XX.XX.XXXX, Z. Č. XX, XXX XX B., právne zastúpeného JUDr. Zuzanou Petrigánovou, advokátkou, IČO: 50 940 953, so sídlom Štúrova 27, 040 01 Košice - Staré Mesto, proti žalovanému: Okresný úrad Snina, so sídlom Partizánska 1057, 069 01 Snina, o náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 26.355,30 eur, o odvolaniach žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 17C/306/2013-444 z 21. októbra 2020 a o odvolaní žalobcu proti dopĺňaciemu rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 17C/306/2013-510 z 25. augusta 2021 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom, č. k. 17C/306/2013-510 z 25. augusta 2021.
- II. Stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Humenné 7. augusta 2013 domáhal zaplataenia 26.355,30 eur titulom náhrady za bolesť a sťaženia spoločenského uplatnenia. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že 22. októbra 2010 navštívil so svojou sestrou Z. W. bývalú obec Ruské, kde má postavenú chatku. V podvečer za pološera sám odišiel asi 200 m od chatky v smere do intravilánu, kde ho bez príčiny napadol zubor, ktorý do neho buchol, rohami mu poranil stehno na ľavej nohe a vyhodil ho do výšky, čím mu spôsobil vážne zdravotné zranenia s trvalými následkami. V rámci projektu Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky boli v roku 2004 vypustené zubry hrivnaté do voľnej prírody. Zámerom projektu reštitúcie bolo vrátiť toto zviera do južných svahov Karpát, čo by prispelo k zachovaniu prírodného dedičstva a obnove prírodného bohatstva. Ihneď po napadnutí bol hospitalizovaný v Nemocnici v Snine a následne 23. októbra 2010 operovaný pre ischemiu dolnej končatiny a následne predložený do Východoslovenského ústavu srdcových a cievnych chorôb, a. s. v Košiciach. Podľa správy vypracovanej 28. júla 2011 chirurgom W.. W. M. utrpel nepracovný úraz ľavého kolena, bol opakovane operovaný, má následný vznik páľčivých bolestí a prepadávanie nohy s nutnosťou nosenia podpornej ortézy s podstatným oslabením sily. Listom zo 6. marca 2012 a následne listom zo 6. septembra 2013 podal návrh na uzatvorenie dohody týkajúcej sa náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Obvodný úrad životného prostredia v Humennom, pracovisko Snina listom z 20. septembra 2012 tento návrh na uzatvorenie dohody zamietol s odôvodnením, že neexistuje žiadny dôkaz, ktorý by svedčil o skutočnosti, že bol napadnutý zubrom. Po obdržaní tohto stanoviska sa 4. októbra 2012 obrátil so žiadosťou na Krajský úrad životného prostredia v Prešove, Odbor ochrany prírody a krajiny, ktorý vec odstúpil opätovne na Obvodný úrad životného prostredia v Humennom, ktorý vo vyjadrení z 18. januára 2013 zotrval na už skôr podanom stanovisku, že neexistuje žiaden dôkaz o jeho napadnutí zubrom. V zmysle opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia

na rok 2011 za 1 bod je 14,89 eur. V dôsledku toho žalovaný spôsobil celkovú škodu vo výške 20.027,05 eur pozostávajúcu z náhrady za bolesť vo výške 7.370,55 eur (14,89 eur x 495 bodov) a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 12.656,50 eur (14,89 eur x 850 bodov). Odvolávajúc sa na ustanovenie § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia“) v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %. Vzhľadom na vyššie uvedené si uplatňuje náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšenú o 50 %, t. j. sumu vo výške 18.984,75 eur.

2. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) najskôr rozhodol o žalobe rozsudkom, č. k. 17C/302/2013-304 z 28. januára 2019 tak, že zastavil konanie v časti o zaplatenie 761,10 eur, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 20.686,10 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, zamietol žalobu v prevyšujúcej časti a nepriznal žalobcovi náhradu trov konania. Proti rozsudku v rozsahu výroku o trovách konania podal odvolanie žalobca a v rozsahu výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 20.686,10 eur podal odvolanie žalovaný. O týchto odvolaniach rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením, č. k. 3Co/89/2019-345 z 22. októbra 2019 tak, že zrušil rozsudok vo výrokoch II. a IV. a v rozsahu zrušenie vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Po vrátení veci odvolacím súdom rozhodol súd prvej inštancie o žalobe napadnutým rozsudkom tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 9.724,35 eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a priznal žalobcovi proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % prisúdenej sumy.

4. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 97 ods. 1 písm. a), § 99 ods. 2, § 100 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3, § 101, § 102 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení účinnom ku dňu napadnutia žalobcu zubrom (ďalej len „zákon o ochrane prírody a krajiny“), § 444 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 2 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. a), písm. b), písm. c), § 3 ods. 1, ods. 2, § 4 ods. 1, ods. 2, § 5 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5, § 8 ods. 4 zákona o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie (pôvodne) skutkovo odôvodnil tým, že podľa výpovede svedkyne W. B., sestry žalobcu jej mladšia sestra zavolała s tým, že sa bratovi niečo stalo, že treba zavolať lekára. Rýchlo volala záchranku. Povedala im, že musia prísť za ňou, pretože tam nie sú domy, pouličné svetlo nesvieti. Bolo večer po šiestej hodine koncom októbra, teda bola tma. Chcela ísť s nimi, aby im ukázala cestu, ale povedali, že majú svoje pravidlá, že do sanitky nikoho cudzieho nemôžu zobrať. Povedala o tom manželovi, ale ten sa bál ísť večer autom, pretože mal zdravotné problémy, preto sa obrátil na priateľa R.. Š.. Išli teda spolu s R.. Š., až prišli na rázcestie Jalová, kde stáli policajti, ktorých sa pýtali, kam išla sanitka. Počas toho ako sa rozprávala s policajtmi, ponad priehradu išla sanitka. Zdvihla ruku, sanitka zastavila a pani zo sanitky sa jej opýtala kde je Ruské. Potom s pánom Š. nasadli do auta a robili doprovod pre sanitku až do Ruského. Videla žalobcu ako leží ako mŕtvolu, mal roztrhanú ľavú nohu hore na stehne. Lekárka ho ošetrila a zobrali ho do Sniny do nemocnice, kde ho operovali. Podľa výpovede svedkyne Z. W.R., sestry žalobcu v bývalej obci Ruské boli dvaja. Stalo sa to večer, približne okolo šiestej. Boli na pozemku, sedeli, žalobca spal, zobudil sa a vyšiel na cestu a povedal, že ide trochu dole. Zastal, obzrel sa, už sa stmievalo. Stála na hranici pozemku a cesty, volala žalobcu, ozval sa pri vode, pri potoku. Keď vyšla na cestu, videla zebra, prechádzal z jednej strany, tam kde sa to stalo, na druhú. Keď ho našla, ležal na zemi na ľavej strane, ľavú nohu mal krvavú. Odhrnula mu montérku, utekala hore na pozemok, išla niečo hľadať, aby mu ošetrila ranu. Viackrát išla hore-dole, pretože mu bola zima, ležal na ceste. Zavolała staršej sestre, lebo v tom strese nevedela ani číslo na záchranú službu. Približne okolo pol siedmej volali sanitku. Zavolała aj syna, ktorý z Humenného, čo je vyše 50 km, prišiel skôr ako sanitka zo Sniny. Spolu so sanitkou prišla sestra a R.. W. Š.. Podľa výpovede svedka Ing. W. Š. mu zavolała sestra žalobcu W., aby išli do Ruského, že sa so žalobcom niečo stalo zlé. Spolu išli autom do Ruského. Pri odbočke pod priehradou Starina pri Zvale Jalová videli, že tam stoja policajti. Zastavil a W. sa išla opýtať, či nevideli sanitku, či nešla do Ruského. Zastavili sanitku a ona sa spýtala, či nejdú náhodou do Ruského a zároveň oni sa pýtali, či nevedia, kde je Ruské. Keď

prišli na miesto, bol na zemi, otvoril oči, bol modrý, lebo bola zima. Žalobcova sestra Z.Ž. im povedala, že ho nabral zubor. Naložili ho do sanitky, ktorá odišla do Sniny. Podľa výpovede svedka W. W. M. v posudku, ktorý vypracoval, nedopatrením uviedol, že sa jedná o pravú nohu, ale správne mala byť uvedená ľavá. Išlo o ťažký úraz s poškodením stehennej cievy, stehenného nervu a hlbokéj tržnej rany v oblasti ľavého stehna z vnútornej strany s ťažkým hemoragickým šokom. Osobne operoval žalobcu, úlohou bolo zastavenie krvácania a zvládnutie hemoragického šoku. Krvácanie na stehennej tepne bolo zastavené. Po stabilizácii hemoragického šoku alebo šoku z vykrvácania, bol pacient preložený na cievnu kliniku v Košiciach, kde bola vykonaná definitívna operácia - žilné premostenie poranenej cievy. Úraz vznikol v súvislosti s pichnutím nejakého ostrého predmetu. Mohlo ísť napr. o železnú tyč, o ostrý predmet, pripustil aj možnosť, že to mohlo byť rohom. K amputácii končatiny mohlo dôjsť bezprostredne po úraze a vzhľadom k tomu, že bola poskytnutá adekvátne prvá pomoc zastavenie krvácania, prietok ciev bol obnovený čiastočne a bol zvládnutý hemoragický šok, nedošlo k amputácii a končatina sa zachránila. Bezprostrednou príčinou amputácie nebol úraz žalobcu, ale kombinácia následkov tohto úrazu a následkov cukrovky. Podľa výpovede svedka W. F. M. žalobca bol preložený z Nemocnice v Snine do Východoslovenského ústavu srdcových a cievnych chorôb, a. s.. V Snine bol prvýkrát ošetrovaný po napadnutí zubom, vzhľadom k tomu, že stav napadnutej končatiny bol kritický, preložili ho do Košíc, kde sa realizovalo CT vyšetrenie, ktoré dokázalo uzáver cievneho systému v oblasti stehna a klinické vyšetrenie ukázalo, že končatina je s tzv. senzomotorickým deficitom, tzn., že nevedel končatinou hýbať, bola opuchnutá, naliata, nedokrvená. Žalobca bol operovaný, spriechodnili cievny systém a obnovili cirkuláciu v postihnutej končatine. Nález nebol ani po rekonštrukcii ideálny. Boli nutné opakované operácie, uvoľnenie opuchnutého svalstva na predkolení, zlyhávali funkcie pečene a obličiek, postupne sa stav stabilizoval, boli nutné plastické rekonštrukcie, z tohto dôvodu bol pacient predložený na Klinikum plastickej chirurgie a popálenín v Nemocnici Šaca. Chodil pravidelne na kontroly. Po dvoch-troch rokoch od primárnej operácie začali komplikácie v zmysle uzatvárania bypassov, bol opakovane hospitalizovaný, boli realizované intervencie s cieľom obnoviť cirkuláciu v končatine, ktorá postupne zlyhávala. Intervencie boli opakované šesťkrát. Cirkulácia tzv. prefukom sa nedala obmeniť, preto bolo nevyhnutné tento stav operačne znovu riešiť. V roku 2017 bol robený posledný pokus o záchranu končatiny, avšak nehojace sa defekty na periférii a znova uzáver bypassu nakoniec vyústili do amputácie. Primárnou príčinou všetkých týchto následkov bolo poranenie nervovo-cievneho zväzku, ktorý má za úlohu jednak zachovať prekrvenie končatiny a jednak zachovať motorické funkcie, napr. citlivosť, pohyblivosť, takže prvotné poranenie bolo spúšťačom celého komplexu vecí. Prvotnou príčinou nehojajúcich defektov bolo, že žalobca mal poranenú končatinu, poranené cievy na končatine. V lekárskom posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia vypracovanom 21. februára 2012 posudzujúci lekár W. W. M., chirurg v Nemocnici Snina, s. r. o. uviedol ako dátum vzniku poškodenia na zdraví 22. október 2010 a príčinu poškodenia na zdraví - napadnutie zubom. Bolestné hodnotil na 495 bodov, za položku 248 250 bodov, za položku 232c - kompletne preťatie píšťalového nervu vpravo 170 bodov, za položku 246c - šok ťažkého stupňa 60 bodov, položka 162 - hlboká rana pravej dolnej končatiny chirurgicky ošetrovaná 15 bodov, sťaženie spoločenského uplatnenia hodnotil celkovým počtom bodov 850, za položku 430 - obrna píšťalového nervu kmeňa s postihnutím všetkých svalov vpravo 500 bodov, za položku 435 - prerušenie periférnej tepny ošetrenej rekonštrukciou s následkom vzniku ischemickej choroby PDK 200 bodov, za položku 427 - trvalé poúrazové poruchy krvného a lymfatického obehu, opuchy, lymfostáza pravej DK 150 bodov. Podľa odborného posudku o invalidite vypracovaného Sociálnou poisťovňou, pobočkou Humenné 31. mája 2012 invalidita vznikla v dôsledku choroby 8. marca 2012 a miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách bola 75 %. Podľa posudku o invalidite Pražskej správy sociálneho zabezpečenia z 23. augusta 2012 u žalobcu ide o dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav v zmysle ust. § 26 zákona č. 155/1995 Sb. o dôchodkovom poistení, je invalidný podľa § 39 ods. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ide o invaliditu tretieho stupňa podľa § 39 ods. 2 písm. c) citovaného zákona, z dôvodu dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu poklesla jeho pracovná schopnosť o 70 % a spĺňa podmienky ust. § 6 vyhlášky č. 359/2009Sb., deň vzniku invalidity 8. marec 2012. Rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu s najvýznamnejším dopadom na pokles pracovnej schopnosti je zdravotné postihnutie uvedené v kapitole IV., položka 2 písm. d) prílohy k vyhláške č. 359/2009 Sb., pre ktoré sa stanovuje miera poklesu pracovnej schopnosti 60 %, vzhľadom k ďalšiemu postihnutiu zdravotného stavu sa podľa § 3 ods. 1 citovanej vyhlášky zvyšuje táto hodnota o 10 %, celkovo teda 70 %. Podľa vyjadrenia obchodnej spoločnosti FALCK Záchraná, a. s., posádka ZZS Snina, RZP obdržala pokyn operačného strediska záchrannej zdravotnej služby na výjazd k pacientovi (žalobcovi) 22. októbra 2010 o 18:56:33 hod.. Pacient bol prevezený z obce Ruské a odovzdaný chirurgickej ambulancii Nemocnice v Snine o 21:10 hod..

6. Po vrátení veci a doplnení dokazovania súd prvej inštancie svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil aj tým, že podľa výpovede žalobcu ho 22. októbra 2010 napadol zubor na hlavnej ceste, čo je zároveň aj turistický chodník, a hodil ho vedľa cesty, kde ho našla sestra a sanitka potom prišla za ním. Žiaden potok tam na blízku nie je. Je tam potok, ale nejakých 30 metrov dole, hlavná rieka a potom vedľa potok. Keď prišla sanitka, pribehli aj ďalší ľudia a tí ho tam videli ako svedkovia. Prišli dvaja, traja záchranári, nemohli ho odniesť do sanitky, tak prišla sesternica V. Y. so svojím manželom a nejaký ich známy W.. Uvedený W. s vodičom sanitky ho prenášali do sanitky z miesta asi 10 metrov od cesty, kde ho hodil zubor. Obchodná spoločnosť Falck Záchraná, a. s. vo vyjadrení z 20. apríla 2020 uviedla, že posádka ZZS Snina RZP obdržala pokyn operačného strediska záchranej zdravotnej služby na výjazd k pacientovi B. N., I.. XXXX, XX. T. XXXX o 18:56 hod.. Miesto zásahu posádka dosiahla o 19:30 hod.. Pacient bol ošetrovaný na vonkajšom priestranstve. Podľa vyjadrení zasahujúcej posádky boli na mieste stromy, v blízkosti bola chatka. Iné detaily posádky, vzhľadom na značný časový odstup a skutočnosť, že zásah prebiehal vo večerných hodinách bez denného svetla, uviesť nevedela. Pacient mal poranenú ľavú dolnú končatinu, takže priamo na mieste prvého kontaktu s pacientom bolo zastavené krvácanie, zmerané vitálne funkcie a zaistený intravenózný prístup. Následne bol pacient na nosidlách premiestnený do sanitného vozidla. V okolí pacienta boli nečistoty. Pri príchode posádky ležal na zemi, bol premočený. Priznal požitie alkoholu v objeme asi jeden liter vína. Samotné vozidlo bolo v bezprostrednej blízkosti prvotného ošetrovania pacienta. Jeho poloha nebola monitorovaná GPS zariadením. Sestra žalobcu W. B. sa 27. októbra 2010 dostavila v jeho mene podať trestné oznámenie na ublíženie na zdraví jeho osobe, ku ktorému došlo 22. októbra 2010 v bývalej obci Ruské, okres Snina, nad vodnou nádržou Starina. Uviedla, že obaja pochádzajú z bývalej obce Ruské, kde aj naďalej vlastní pozemky. Na pozemku, kde v minulosti mali svoj rodinný dom, majú toho času postavenú chatku bez základov, ktorú využívajú na prechodné bývanie počas pobytu v Ruskom. Brat B. tam bol aj 22. októbra 2010, kde došiel na svojom osobnom aute spoločne so svojou sestrou Z. W. z Humenného a mali v úmysle tam aj prespať. V čase okolo 18:30 hod., keď sa stmievalo, brat B. šiel od oplotenia chatky pri ceste smerom dole, kde po prejdení asi 20 metrov k nemu z poľa po pravej strane pribehol zubor, kde brat sa zľakol a pred ním utekal. Zubor ho dobehol po niekoľkých metroch a potom ho napadol, a to tak, že ho nabral rohami a spôsobil mu poranenie ľavej nohy v oblasti stehna. Taktiež mu spôsobil ťažké poškodenie a pretrhnutie tepny a ciev, kde následne bol prevezený do Nemocnice v Košiciach a toho času ležal na srdcovocievnom oddelení v Nemocnici na Terasa. Žalobca bol podať vysvetlenie na Obvodnom oddelení PZ v Snine 16. novembra 2010, kde uviedol, že 22. októbra 2010 sa svojím osobným motorovým vozidlom dopravil do bývalej obce Ruské v okrese Snina. V katastri obce na mieste, kde stál predtým ich rodinný dom, si postavil chatku bez základov. Na miesto docestoval so sestrou Z. W. z Humenného, kde spoločne chceli aj prespať. Chatku mal postavenú na vyšnom konci poniže bývalých objektov kasární. Z uvedenej obce obaja pochádzajú, a preto k tomuto teritóriu ich viažu spomienky. Na presný čas si už nepamätá, ale vie, že to bolo v podvečer. Sám odišiel od chatky smerom dole cestou a keď sa nachádzal asi 200 m od chatky, kochal sa prírodou, z húštiny vybehol zubor, ktorý doňho buchol. Pritom mu rohami poranil ľavú nohu, stehno. Ako sa to presne stalo, na to si dobre nepamätá. Kričal o pomoc. Na pomoc mu pribehla sestra Z., ktorá zabezpečila jeho prevoz do NsP Snina, odkiaľ následne bol prevezený na cievnu chirurgiu do Košíc na Triedu SNP, Terasa, bol operovaný a po operácii bol preložený na plastické oddelenie Nemocnice na Rastislavovej ulici v Košiciach. Nezadal žiadnu príčinu zvieratú, aby ho napadlo. Vie, že uvedená oblasť sa nachádza v pásme ochrany prírody a že pohyb je tam obmedzený. Má poškodené aj nervové lôžko a nohu si od kolena necíti. Svedkyňa Z. W.R. podala vysvetlenie 17. novembra 2010 na Obvodnom oddelení PZ v Snine. Uviedla, že 22. októbra 2010 s bratom B. zo Sniny na jeho osobnom motorovom vozidle odcestovala do bývalej obce Ruské nad Starinskou priehradou, kde brat má postavenú chatku. V chatke mali obaja úmysel prespať. Počas dňa sa zdržiavali pri chatke, ktorá sa nachádza asi 2 km nad miestnym cintorínom. V čase asi okolo 18:00 hod. jej brat B. odišiel od chatky smerom do intravilánu. Po krátkom čase začala volať na brata a tento sa jej ozval asi 70 m od chatky v poraste. Počula, že brat volá o pomoc, a preto išla po zvuku volania. Brata našla ležať v tráve, pričom zistila, že brat má poranenú ľavú nohu. Poskytla mu prvú pomoc a telefonicky privolala lekársku pomoc. Po príchode záchranárov bol brat odvezený do Nemocnice v Snine. Osobne pri bratovi nebola v čase, keď došlo k jeho zraneniu. Videla prebehnúť zbraň okolo pozemku, keď odchádzala bratovi na pomoc. Keď k bratovi došla, brat jej hovoril, že bol napadnutý zubrom. Obvodné oddelenie PZ v Snine uznesením ČVS: ORP-1171/SV-HE-2010 zo 17. novembra 2010 podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku vec podozrenia z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného poriadku, ku ktorému malo dôjsť tým, že v presne nezistenom čase 22. októbra 2010 v teritóriu katastrálneho územia bývalej obce Ruské, okres Snina, došlo k ťažkej ujme na zdraví, a to pretrhnutiu tepny a ciev na ľavej nohe žalobcu, odmietlo, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods.

2 Trestného poriadku. V odôvodnení uznesenia sa uvádza, že k veci podal vysvetlenie zoológ Správy národného parku Poloniny, Š. B., ktorý uviedol, že čo sa týka zranenia žalobcu, tak o tom počul iba z rozprávania iných osôb a nevedel uviesť, za akých okolností ku zraneniu došlo. Vysvetlil, že za obdobie od začiatku vypustenia zubra do voľnej prírody v roku 2004 nezaznamenal ani jeden prípad napadnutia človeka zubrom hrivnatým. Zubor hrivnatý na stretnutie s človekom reaguje obvyčajne útek, jeho správanie závisí od okolností stretnutia, zloženia stáda a stupňa znepokojenia zvierat. Dospelé zubry sú menej plaché a na stretnutie s človekom reagujú trasením hlavy a chrčaním, hrabú prednými labami a krúčia chvostom. Ak človek nereaguje, môžu aj zaútočiť. Aj napriek tomu zubry v lese podľa Š. B. nie sú nebezpečné, keď človek zachová pokoj a zvieratá pozoruje z odstupu. V Korzári Košice bol 29. októbra 2010 uverejnený článok s názvom Napadnutý zubrom: Nabral ma na roh a vyhodil do vzduchu, v ktorom sa uvádza, že stretnutie s obrovským zubrom sa pre žalobcu skončilo vážnym poranením nohy. V osudný večer bol tento päťdesiatnik vo vysídlenej obci Ruské v Poloninách a zrejme vyrušil takmer dvojmetrové zviera. „Niečím sa krmilo a ja som vstúpil do jeho teritória a potom ma napadol. Zbehlo sa to veľmi rýchlo, nečakal som to. Nabral mi rohom ľavú nohu a vyhodil ma do vzduchu. Dopadol som na zem a zubor bol preč. Veľmi som krvácal. S kamarátom sme hneď volali sanitku.“ Pavla odviezli do Sninskej nemocnice, kde ho ošetrili a potom ho transportovali do Košického Východoslovenského ústavu srdcových a cievnych chorôb, a. s.. Na tunajšej klinike cievnej chirurgie sa podrobil štvorhodinovej operácii. „Samotné poranenie sice nebolo rozsiahle, ale veľmi závažné, pretože bol zasiahnutý nervovo-cievny zväzok dolnej končatiny v oblasti kolena. Na tomto mieste je tepna ťažko prístupná, a preto bolo potrebné urobiť špeciálny rez.“, vysvetľuje náročnosť výkonu operatér F. M.. Zdevastované úseky ciev počas operácie nahradili B. vlastnými cievami z inej časti tela. Pavol si šikovnosť lekárov pochvaľuje. „V podstate mi zachránili život, ale nemuselo sa to vôbec stať. Človek si však nevyberá. Asi sme sa obaja v ten večer navzájom vylakali.“, neopúšťa muža humor ani v ťažkých chvíľach. Napriek úspešnej operácii totiž B. stále hrozí, že môže o nohu prísť. Napadnutie nebolo prvým kontaktom B. s týmito majestátnymi tvormi. V Poloninách ich často vidávajú sa pohybuje v prírode. Teraz hovorí, že má pred nimi väčší rešpekt ako predtým. Zubry hrivnaté sú v Poloninách od roku 2004. Vtedy sa začal experiment návratu tohto v Európe takmer vyhynutého živočícha do prírody ako súčasť medzinárodného projektu záchrany ohrozených zvierat. Financovalo ho najmä Holandské kráľovstvo. Na portáli topky.sk bol 27. októbra 2010 uverejnený článok s názvom Zubor v Poloninách napadol a ťažko zranil muža!, v ktorom bolo uvedené: „S rozťatou stehennou tepnou zachraňovali na Košickej kardiológii muža, ktorého v piatok nabral na rohy a vážne zranil zubor. Udalosť sa stala v Národnom parku Poloniny pri vysídlenej obci Ruské. S agresivitou zubrov sa tu často nestretávajú. „Zubor mal pri obci Ruské vojsť do jednej z ohrád.“, popísal udalosť Š. B. z Národného parku Poloniny. „Majiteľ ho vraj chcel vyduriť a zubor ho nabral rohom tak nešťastne, že mu v slabinách rozťal tepnu. Mali ho previezť na kardiológiu do Košíc.“ Na kardiológii o pacientovom stave odmietli informovať. „Nemôžeme k stavu pacientov poskytovať žiadne informácie.“, vyjadril sa zamestnanec Východoslovenského ústavu srdcových a cievnych chorôb, a. s.. S agresivitou zubrov sa v národnom parku nestretávajú často. Zoológ B. si pamätá len dve udalosti. „V roku 2004, keď tu zubry začali voľne žiť, zubor napadol jedného veterinára, ale nezranil ho. Raz ešte v Giraltovcich nabral opitého chlapa a polámal mu rebrá.“ Zubry sú zvyčajne plaché a pri kontakte s človekom ujdú. Zaútočia len zriedka, keď sa cítia ohrozené. „V Ruskom sme umiestnili informačnú tabuľu, ktorá pred prípadným nebezpečenstvom varuje.“, povedal B.. Národný park Poloniny leží na severovýchode Slovenska na hraniciach s Poľskom a Ukrajinou. Podľa B. v ňom žije 8 až 10 voľne žijúcich zubrov. Občas prekročí hranice aj niekoľko poľských jedincov.

7. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že v prvom rade je potrebné uviesť, že žalobca, resp. v jeho mene iná osoba včas nenahlásila udalosť príslušným orgánom. Včasným neoznámením škodovej udalosti žalobca zamedzil vlastnému šetreniu udalosti zo strany orgánu ochrany prírody, kedy bolo najúčinnnejšie možné dôkladne a dôveryhodne prešetriť udalosť. Mohli byť ešte zachytené stopy po zvierati, krvné stopy, resp. stopy na mieste samom. Okrem toho bol žalobca v čase incidentu pod vplyvom alkoholu, pričom na pojednávaní konanom 22. augusta 2018 uviedol, že zrejme to malo súvis s cukrovkou. Avšak z vyjadrenia obchodnej spoločnosti Falck Záchraná, a. s. z 20. apríla 2020 vyplynulo, že žalobca záchranárom uviedol, že požil alkohol v objeme jeden liter vína. Taktiež aj v prijímacej správe je uvedené, že žalobca javil známky požitia alkoholu. Keďže žalobca bol v čase nehody pod vplyvom alkoholu, táto skutočnosť mohla mať tiež vplyv na jeho správanie a následne aj na správanie zubra. Hoci súd vykonal aj obhliadku na mieste samom, pri ktorej žalobca označil ako miesto napadnutia miesto na okraji komunikácie, o ktorom nebolo sporné, že je cykloturistický chodník, súd mal vzhľadom na všetky ostatné dôkazy vykonané vo veci pochybnosti o tom, aby to bolo práve uvedené miesto. Na mieste udalosti sa nachádza Národný park Poloniny s tretím stupňom územnej ochrany.

Podľa § 14 ods. 1 písm. c) zákona o ochrane prírody a krajiny na území, na ktorom platí tretí stupeň ochrany, je zakázané pohybovať sa mimo vyznačeného turistického chodníka alebo náučného chodníka za hranicami zastavaného územia obce. Žalobca sa na uvedenom území nepohyboval iba po turistickom chodníku, pretože má tam postavenú chatku, ktorá sa nachádza mimo turistického chodníka. Porušil teda povinnosť ustanovenú § 14 ods. 1 písm. c) zákona o ochrane prírody a krajiny. V súvislosti s tým súd poukazuje aj na článok uverejnený na portáli topky.sk, v ktorom zoológ Národného parku Poloniny, Š. B. uviedol, že zubor mal v obci Ruské vojsť do jednej z ohrád a majiteľ ho chcel vyduriť.

8. Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvej inštancie zohľadnil spoluzodpovednosť žalobcu za vznik škody a znížil náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia o 50 %. Žalobca by mal nárok na bolestné vo výške 7.157,70 eur (495 bodov x 14,46 eur) a sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 12.291,- eur (850 bodov x 14,46 eur), z toho 50 % je 9.724,35 eur. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá. Keďže odvolací súd zrušil rozsudok z 28. januára 2019 v II. a IV. výroku a III. výrok o zamietnutí žaloby nebol zrušený, súd opätovne nerozhodoval o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

9. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s ustanovením § 262 ods. 1, ods. 2 CSP a priznal úspešnému žalobcovi proti neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy. V nadväznosti na to súd konštatoval, že za plný úspech v spore podľa § 255 ods. 1 CSP je potrebné považovať aj úspech len čo do základu uplatnenej pohľadávky, avšak v situácii, že rozhodnutie o výške pohľadávky záviselo od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V takejto situácii má žalobca nárok na plnú náhradu trov konania, ale pri určení výšky trov konania je potrebné vychádzať z priznanej výšky plnenia. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia.

10. Proti rozsudku v rozsahu výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 9.724,35 eur podal včas odvolanie žalobca, a to z dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, teda, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Mal za to, že okolnosť, že nenahlásil udalosť príslušným orgánom v zmysle zákona o ochrane prírody a krajiny, nič nemení na jeho práve domáhať sa nároku na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, keďže nijako nezamedzil prešetrovanie udalosti. O tom, kde sa udalosť stala a ako došlo k tejto udalosti podali v priebehu konania dôveryhodné výpovede okrem neho aj svedkovia a ich výpovede potvrdzujú aj trestné oznámenie, ktoré 27. októbra 2010 podala jeho sestra W. B.Š. a záznam o podaní vysvetlenia zo 16. novembra 2010. Popritom nijakým dôveryhodným spôsobom nebolo preukázané, že v čase incidentu bol pod vplyvom alkoholu. Naopak, sám vypovedal, že v deň napadnutia nepožíval alkohol, (alkohol požil deň predtým), a to z dôvodu, že si bol vedomý, že môže mať nejaký zostatkový alkohol v krvi, a to povedal aj záchrannej službe pri ošetrovaní. Preto pokiaľ žalovaný tvrdí, že v čase napadnutia zubrom bol pod vplyvom alkoholu, mal toto tvrdenie vzhľadom na princíp kontradiktórnosti pred súdom podložiť dôkazmi. To, že v čase napadnutia zubrom sa nachádzal na cykloturistickom chodníku konštatoval aj súd prvej inštancie v odseku 61. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Tvrdenie súdu prvej inštancie v odseku 62. odôvodnenia napadnutého rozsudku, že žalobca sa na uvedenom území nepohyboval iba po turistickom chodníku považoval za nepodstatné, keďže chatku si nie je možné postaviť na turistickom chodníku a zároveň sám súd v odseku 61. odôvodnenia napadnutého rozsudku konštatoval, že žalobca sa v čase napadnutia zubrom nachádzal na cykloturistickom chodníku. Domnieval sa, že podstatné je, že v okamihu napadnutia zubrom sa nachádzal na cykloturistickom chodníku, nie to, že chatku má postavenú mimo turistického chodníka. Tiež dal opätovne do pozornosti článok uverejnený v denníku Korzár, ktorý potvrdzuje ním uvádzané tvrdenia a jeho oprávnený nárok na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Za týchto okolností mal za to, že dostatočne preukázal svoje tvrdenia odôvodňujúce nárok na náhradu za bolesť a spoločenské uplatnenie vo výške 19.448,70 eur, nakoľko svojím konaním žiadnym spôsobom neprispel k zodpovednosti za spoluúčasť na svojom zdraví v dôsledku udalosti napadnutia zubrom, pretože si len vykonával svoje ústavné vlastnícke právo vec (nehnutelnosť) „držať, užívať a požívať“ a v čase napadnutia zubrom sa pohyboval po vyznačenom turistickom chodníku, ako to bolo preukázané aj na obhliadke vykonanej 10. augusta 2020, čo konštatuje aj súd v odseku 61. odôvodnenia napadnutého rozsudku. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 19.448,70 eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

11. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že ohľadom určenia miesta sa stotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie obsiahnutou v odseku 61. odôvodnenia napadnutého rozsudku. V konaní boli preukázané viaceré rozpory v určení miesta napadnutia, v skutočnosti ide o parcelu C-KN XXX/X, LV X, ktorej zodpovedá parcela E-KN XXXX, LV č. XXX pre k. ú. Ruské, vlastník Slovenská republika, správca Lesopoľnohospodársky majetok Ulič, š. p. a pozemok, kde žalobca uviedol, že ho zubor odhodil je parcela C-KN X/X, LV X, ktorej zodpovedá parcela E-KN XXX, LV č. XXX pre k. ú. Ruské, vlastník Slovenská republika, správca Slovenský pozemkový fond. Upozorňuje aj na určenie miesta nálezu žalobcu vo vyjadrení Falck Záchranná, a. s. z 20. apríla 2020, v zmysle ktorého pacient bol ošetrovaný na vonkajšom priestranstve, podľa vyjadrení zasahujúcej posádky boli na mieste stromy, v blízkosti bola chatka. Počas miestnej obhliadky žalobca ukázal úplne iné miesto, kde nebola ani chatka, ani stromy. Účelnosť miestnej obhliadky je tak, ako uviedol pred jej konaním, sporná a aj zamerané súradnice neodzrkadľujú miesto napadnutia, ale len tvrdenie žalobcu. Nenahlásenie udalosti v danom čase nemalo za následok zánik nároku, aj keď v súčasnosti platný zákon o ochrane prírody a krajiny už stanovuje, že neoznámenie škody spôsobí zánik nároku na náhradu škody (§ 100 ods. 4 zákona o ochrane prírody a krajiny). Nenahlásenie udalosti nijako nemení právo žalobcu sa domáhať nároku na náhradu škody, avšak spôsobilo stav, že neboli zabezpečené prvotné informácie a dôkazy na mieste formou miestneho zisťovania a ide o úkon, ktorý nie je možné vzhľadom na odstup času zopakovať, resp. jeho vykonanie nezabezpečí dôkazy, keďže týchto už niet. Žalobca (resp. jeho príbuzní) si teda nedodržaním úradného postupu sám spôsobil sťaženie dôkaznej situácie, ktorú by mal niesť sám, predkladaním hodnoverných dôkazov a navrhovaním dôveryhodných svedkov, ktorých výpovede budú vychádzať z prvotných informácií a nebudú sa v čase meniť často až protichodným spôsobom, či už účelovo alebo pre odstup času, čo si nedovoľíme hodnotiť. Požitie alkoholu bolo dostatočne preukázané jednak samotným priznaním žalobcu, aj keď jeho tvrdenia sa taktiež v čase menili a až pod ťarchou úradných záznamov (záznam z prvotného ošetrenia Falck Záchranná, a. s. a prijímacej správy Nemocnica Snina, s. r. o.) vypovedal, že požil alkohol deň predtým (asi liter vína). Ak sa žalobca obával, že večer môže mať zbytkový alkohol z predchádzajúceho dňa, otázkou je ako mohol viesť motorové vozidlo do katastra zaniknutej obce Ruské ráno v ten deň. Ráno si neuvedomoval zbytkový alkohol? Má za to, že lekár a posádka záchranej zdravotnej služby, ako aj lekári prijímacej ambulancie a na chirurgickom oddelení, ktorí následne realizovali operáciu, sú dostatočne odborne vzdelaní a praxou skúsení, aby vedeli vyhodnotiť použitie alkoholu u žalobcu a žiadnym spôsobom nemohlo dôjsť k zámene so šokovým úrazovým stavom ani diabetickým hypoglykemickým šokom, ktorý sa prejavuje tzv. acetónovým zápachom v dychu, ktorý je výrazne rozdielny od alkoholového zápachu v dychu. Ak túto skutočnosť lekári vyhodnotili a vyhodnotili ju takým spôsobom, že ju pre množstvo alkoholu v dychu bolo potrebné zapísať do lekárskeho záznamu zdravotnej dokumentácie, nedovoľí si túto skutočnosť spochybňovať a považuje ju za jednoznačne preukázanú, a to lekárske záznamami v zdravotnej dokumentácii. Tiež je potrebné, ak žalobca tvrdí, že ho napadol zubor, aby túto skutočnosť preukázal, keďže neexistuje žiadny dôkaz o napadnutí. Aj lekár (W.. M.) tvrdí, že úraz vznikol v súvislosti s pichnutím nejakého ostrého predmetu, mohlo ísť napríklad o železnú tyč, o ostrý predmet, pripúšťam aj možnosť, že to mohlo byť rohom. K dispozícii sú už len v čase sa meniace a rozporuplné nepriame výpovede svedkov, teda žiadny priamy svedok útoku, alebo jednoznačný dôkaz. Žalobca predkladal listy vlastníctva úplne zbytočne, nakoľko sa vzťahujú na úplne iné nehnuteľnosti, ktoré tam žalobca vlastní (tieto nehnuteľnosti sú súčasťou pozemkového spoločenstva Ruské ako spoločnej nehnuteľnosti). Miesto, kde má žalobca postavenú chatku, pričom túto stavbu ako nelegálnu v minulosti preverovala aj polícia, sa nenachádza na pozemku vo vlastníctve žalobcu, ale na pozemku, vlastníkom ktorého je Slovenská republika a správcom Slovenský pozemkový fond. Ohľadom miesta nálezu žalobcu upozorňuje najmä na vyjadrenie obchodnej spoločnosti Falck Záchranná, a. s., v ktorom sa uvádza, že pacient bol ošetrovaný na vonkajšom priestranstve, podľa vyjadrení zasahujúcej posádky boli na mieste stromy, v blízkosti bola chatka. Počas miestnej obhliadky žalobca ukázal úplne iné miesto, kde nebola ani chatka, ani stromy. Záchranári uvádzajú, že ide o vonkajšie priestranstvo pri chatke, ktorú ak by sme vychádzali z tvrdenia žalobcu by nemohli vidieť pre vegetáciu (rastúce stromy pri chatke) a najmä pre tmú. Na základe uvedených skutočností sa žalovaný nestotožňuje s návrhom žalobcu a trvá na skutočnostiach ním uvedených v odvolaní, ako aj v priebehu celého konania.

12. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného v súdom určenej lehote písomne nevyjadril.

13. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, a to z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, teda, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia

veci. Namietané nesprávne skutkové zistenia vzhladol v nesprávne uvedenej adrese žalobcu, pretože jemu je známa adresa žalobcu U. X. W. XXXX/X, XXX XX M. a súd v záhlaví napadnutého rozsudku uviedol adresu žalobcu Č. XX napriek tomu, že mu nie je známe, že by v priebehu súdneho konania bolo oznámené, že došlo k zmene trvalého pobytu žalobcu. V dôsledku neurčitosti adresy žalobcu nie je možné vyplatenie sumy náhrady. Naviac Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky ako jeho zriaďovateľ používa spôsob výplaty náhrady škody prostredníctvom svojej organizácie Centra podpory Prešov, Štúrova 7, 080 01 Prešov, len na bankový účet poškodeného, ktorý taktiež v priebehu konania nebol oznámený. Nemá samostatný účet, a teda nemôže vyplatiť priamo žiadnu náhradu škody. Okrem toho poukázal na ustanovenie § 101 ods. 3 zákona o ochrane prírody a krajiny, v zmysle ktorého orgán ochrany prírody zaplatí náhradu škody poškodenému najneskôr do štyroch mesiacov a v zvlášť zložitých prípadoch do šiestich mesiacov. Lehota určená súdom (tri dni od právoplatnosti rozsudku) je teda nerealizovateľná, jednak pre zákonné dôvody, jednak pre organizačné postupy (žiadosť o pridelenie finančných prostriedkov z Okresného úradu, vykonanie základnej finančnej kontroly zodpovedným pracovníkom a prednostom Okresného úradu, zúčtovanie finančnej operácie na Centre podpory, pridelenie finančných prostriedkov Centru podpory, pokyn na vyplatenie sumy náhrady škody z účtu v Štátnej pokladnici a následne dávkové spracovanie platby). Z týchto dôvodov je napadnutý rozsudok vzhladom na osobu žalobcu a možnosť výplaty náhrady škody žalobcovi ako aj spôsob a jeho organizačné postupy nevykonateľný. Vo vzťahu k nároku na náhradu škody priznanému žalobcovi tvrdil, že škoda bola spôsobená pričinením, resp. zavinením žalobcu (pohyb mimo turistického chodníka, zníženie pričetnosti požitím alkoholu), čo konštatoval aj súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. On žiadnym spôsobom neprispel k zraneniu žalobcu, a preto žalobca má škodu znášať sám a súd mal zohľadniť jeho zavinenie nielen znížením nároku na 50 %, ale aj zastavením konania, nakoľko pohyb mimo turistického chodníka a požitie alkoholu si privodil žalobca sám a toto konanie malo vplyv na následné zranenie. K namietanému nesprávnemu právnomu posúdeniu veci súdom prvej inštancie tvrdil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania je v úplnom protiklade s pôvodným rozsudkom, pričom aj keď odvolací súd v zrušujúcom uznesení uviedol, že zásadu úspechu je potrebné uplatniť aj na konania, ktorých výška závisela od úvahy súdu alebo znaleckého posudku, v danom konaní nebol predložený znalecký posudok a výška požadovanej náhrady nezávisela ani od úvahy súdu, keďže je stanovená zákonom o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní nevezal do úvahy ustanovenie § 255 CSP. Nakoľko žalobca mal len čiastočný úspech vo veci, súd mal náhradu trov pomerne rozdeliť, resp. mal vysloviť, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Zároveň zdôraznil, že všetky výhrady voči žalobe boli uvedené od počiatku sporu a navýšenie trov konania si spôsobil žalobca jednak nenahlásením udalosti, čo viedlo k začatiu vedenia sporu, jednak neposkytnutím podkladov včas alebo navrhovaním neúčelných dôkazov, medzi ktoré podľa neho patrí aj miestna obhliadka. Trval na tom, že žalobcovi nebol priznaný plný úspech vo veci, keďže jeho nárok bol znížený o spoluzodpovednosť. Jeho úspech vo veci bol taktiež čiastočný, keďže konanie nebolo zastavené, len nie je povinný uhradiť žalovanú sumu, ale sumu zníženú o spoluzodpovednosť žalobcu. Na základe uvedených skutočností žalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že súd zastavuje konanie z dôvodu, že žalobca si svojím konaním privodil úraz sám, žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, alternatívne žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 9.724,35 eur v lehote šesť mesiacov od právoplatnosti rozsudku, žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, (pričom odvolací súd vykoná identifikáciu žalobcu v rozsahu adresy, čísla identifikačného dokladu a čísla účtu), prípadne, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že tvrdenia žalovaného o nemožnosti jeho identifikácie a nemožnosti vyplatenia náhrady škody z dôvodu neuvedenia čísla účtu nie sú dôvodom nevykonateľnosti prípadného právoplatného súdneho rozhodnutia, na ktoré odkazuje žalovaný. Naopak, uvedením čísla účtu do výroku súdneho rozhodnutia by mohlo dôjsť k novej nevykonateľnosti rozhodnutia, keďže žalobca môže kedykoľvek peňažný ústav, v ktorom má účet vedený i číslo účtu meniť (rozhodnutie Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 4C/129/2011 z 15. augusta 2011). Rovnako za nesprávne považuje tvrdenie žalovaného, že škoda bola spôsobená výlučne žalobcom, teda jedine jeho pričinením, nakoľko sa pohyboval na danom mieste mimo turistického chodníka, ako aj tvrdenie žalovaného ohľadom priznania trov konania žalobcovi, nakoľko samotný Krajský súd v Prešove vo svojom zrušujúcom uznesení konštatuje, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania z prisúdenej sumy, čo je pre konajúci prvoinštančný súd záväzná. Na základe uvedených skutočností žalobca opätovne navrhol, aby odvolací súd vydal rozhodnutie v znení: „I. Žalovaný je

povinný zaplatiť žalobcovi sumu 19.448,70 eur v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. II. Žalobcovi priznáva náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.“

15. K žalobcom podanému vyjadreniu podal žalovaný odvolaciu repliku, v ktorej uviedol, že všetky známe okolnosti a výhrady uviedol vo svojom odvolaní a vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu, pričom neurčitost' identifikácie žalobcu pretrváva, pretože iná adresa žalobcu je uvedená v napadnutom rozsudku a inú uvádza právna zástupkyňa žalobcu vo vyjadrení k jeho odvolaniu. Neuvedenie čísla účtu žalobcu spôsobuje nevykonateľnosť rozsudku a znemožňuje prípadnú povinnosť vyplatenia priznanej sumy.

16. Krajský súd v Prešove uznesením, č. k. 6Co/6/2021-496 zo 6. mája 2021 vrátil vec súdu prvej inštancie na rozhodnutie o celom predmete konania z dôvodu, že pod výrok v poradí prvého rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (v časti nad sumu 20.686,10 eur do sumy 25.594,20 eur) nemožno subsumovať zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti (nad sumu 9.724,35 eur). Preto je potrebné doplniť napadnutý rozsudok o výrok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti (rozdiel medzi sumou 20.686,10 eur a sumou 9.724,35 eur).

17. Súd prvej inštancie doplniacim rozsudkom, č. k. 17C/306/2013-510 z 25. augusta 2021 zamietol žalobu v časti o zaplatenie 10.961,75 eur.

18. Proti doplniacemu rozsudku podal včas odvolanie žalobca, a to z dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, teda, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Opätovne dal do pozornosti (v spojitosti s tvrdeniami uvedenými v jeho odvolaní proti rozsudku), že jeho oprávnený nárok na náhradu za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia potvrdzujú aj odborné vyjadrenia zoológa a výpovede pôvodných obyvateľov z vysídlených obcí Ruské a Veľká Poľana publikované v regionálnych novinách. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý doplniaci rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie alebo zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi 10.961,75 eur, resp. v prípade rozhodovania o celom predmete konania navrhuje zaviazat' žalovaného na vyplatenie sumy 20.686,10 eur spolu s náhradou trov konania v rozsahu 100 %.

19. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že právna zástupkyňa žalobcu neuvádza k veci žiadne nové skutočnosti. Pokiaľ právna zástupkyňa žalobcu poukazuje na výpovede pôvodných obyvateľov, ani zoológ, ani pôvodní obyvatelia o nároku nerozhodujú. Avšak aj s odstupom času vychádzajú najavo skutočnosti, ktoré žalobcovi skôr priťažujú pri jeho preukazovaní nároku na náhradu škody (požitie alkoholu, neurčitost' miesta napadnutia a pod.). Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý doplniaci rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

20. K žalovaným podanému vyjadreniu podal žalobca odvolaciu repliku, v ktorej uviedol, že naďalej trvá na skutočnostiach, na ktoré poukázal v odvolaní a má za to, že žiadnym spôsobom svojím konaním neprispel k zodpovednosti za spoluúčast' na svojom zdraví v dôsledku napadnutia zubrom. Na základe uvedených skutočností sa žalobca nestotožňuje s tvrdeniami uvedenými žalovaným v jeho vyjadrení a zotrváva na návrhu na rozhodnutie uvedenom vo svojom odvolaní.

21. Po opätovnom predložení spisu Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 CSP, v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolania preskúmal napadnutý rozsudok a napadnutý doplniaci rozsudok, ako aj konanie im predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolania žalobcu a žalovaného nie sú dôvodné.

22. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

23. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

24. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné.

25. K námietke nesprávnych skutkových zistení z vykonaných dôkazov § 365 ods. 1 písm. f) CSP odvolací súd konštatuje, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súd sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu.

26. K námietke nesprávneho skutkového zistenia z vykonaných dôkazov odvolací súd taktiež uvádza, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP. Voľné hodnotenie dôkazov súdom prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po individuálnej selekcii následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

27. Ani táto odvolacia námietka však naplnená nebola, keďže súd prvej inštancie všetky vykonané dôkazy vyhodnotil správne a z odôvodnenia samotného rozsudku sa nejaví žiadne porušenie pravidiel formálnej logiky. Čo sa týka hodnotiacich argumentov žalobcu ohľadom dôsledkov nenahlásenia udalosti príslušným orgánom na jeho nárok na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že včasným neoznámením škodovej udalosti žalobca zamedzil vlastnému šetreniu udalosti zo strany orgánu ochrany prírody, kedy bolo najúčinnnejšie možné dôkladne a dôveryhodne prešetriť udalosť, mohli byť ešte zachytené stopy po zvierati, krvné stopy, resp. stopy na mieste samom, a preto považuje tieto argumenty žalobcu uvedené v odvolaní za irelevantné.

28. Pokiaľ žalobca tvrdil, že nijakým dôveryhodným spôsobom nebolo preukázané, že v čase incidentu bol pod vplyvom alkoholu, tak odvolací súd poukazuje na prepúšťiaciu správu vypracovanú 23. októbra 2010 ošetrojúcim lekárom W. W. M., v ktorej je uvedené, že na ošetrovanie bol pacient dovezený rýchlou zdravotnou službou v ťažkom šokovom stave, pričom bol pri vedomí, javil známky požitia alkoholu a pri ošetrovaní bol hlučný a agresívny (č. I. 254 súdneho spisu). Popritom podľa vyjadrenia Falck Záchraná, a. s. z 20. apríla 2020 pacient priznal požitie alkoholu v objeme asi jeden liter vína (č. I. 390 súdneho spisu). Vzhľadom na obsah tohto listinného dôkazu má odvolací súd za to, že žalobca si buď neuvedomuje, aký efekt by mohlo spôsobiť spochybňovanie dôveryhodnosti jeho vlastnej výpovede alebo zabudol, že záchranárov sám o požití alkoholu informoval.

29. V súvislosti s miestom, kde zubor žalobcu napadol odvolací súd v prvom rade zdôrazňuje, že súd prvej inštancie v odseku 61. odôvodnenia napadnutého rozsudku nekonštatoval, že žalobca sa v

čase napadnutia zubrom nachádzal na cykloturistickom chodníku. Súd prvej inštancie v tomto odseku doslovne uviedol, že vykonal obhliadku na mieste samom, kde žalobca označil ako miesto napadnutia miesto na okraji komunikácie, ktoré nebolo sporné, že je cykloturistický chodník, avšak vzhľadom na všetky ostatné dôkazy vykonané vo veci súd mal pochybnosti o tom, aby to bolo práve uvedené miesto.

30. V nadväznosti na to odvolací súd dáva do pozornosti výpoveď žalobcu na pojednávaní konanom 27. februára 2020, podľa ktorej ho zubor napadol na hlavnej ceste, ktorá je zároveň cykloturistickým chodníkom a odhodil ho vedľa cesty, kde ho našla jeho sestra, aj sanitka potom prišla tam za ním, žiaden potok tam nablízku nie je. Na otázku zástupcu žalovaného, prečo vypovedá, že ho zubor napadol na ceste a svedkyňa jeho sestra vypovedala tak, že ho našla pri potoku, uviedol, že on nepočul, aby sestra uviedla, že ho našla pri potoku, nemohla ho tam nájsť, keď pri potoku nebol a chodiť nemohol, od tej doby nechodí poriadne. Zároveň podľa vyjadrenia Falck Záchraná, a. s. z 20. apríla 2020 pacient bol ošetrovaný na vonkajšom priestranstve, podľa vyjadrení zasahujúcej posádky boli na mieste stromy, v blízkosti bola chatka. Sanitné vozidlo bolo v bezprostrednej blízkosti prvotného ošetrovania pacienta, jeho poloha nebola monitorovaná GPS zariadením. Napokon podľa zápisnice o obhliadke uskutočnenej 3. augusta 2020 žalobca ukázal miesto smerom hore od cesty, kde má chatku a ukázal, že z húštiny pred ním naňho vybehol zubor, ukázal, že tu ho nabral na ceste, odhodil ho asi päť metrov do trávy a ostal ležať. Zástupca Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky, Správa národného parku Poloniny zameral miesto, na ktorom ukázal žalobca, že ho napadol zubor. Zástupca žalovaného na to reagoval tak, že predbežne sa jedná o parcelu E-KN XXX, podrobnejšie bude vedieť po zameraní a vyhodnotení Správou národného parku. Následne na otázku súdu, či táto cesta je turistický chodník, zástupca Štátnej ochrany prírody, Správy národného parku uviedol, že táto cesta je cykloturistický chodník. Svedkyňa Z. W. uviedla, že žalobcu našla a ukázala miesto od cesty, a ukázala približné miesto, na ktoré sa aj postavila. Svedkyňa ukázala miesto, kde bol zubor a pomaly prechádzal cez cestu a odchádzal až na mostík. Keď volala na žalobcu, stála vyše auta a žalobca sa jej ozval a jej sa hlas zdal, ako keby pri potoku, pri G., čo tam bývali. Myslela si, že ako tam mohol ísť, ale on tam nebol, on bol tu, ležal. Svedkyňa ukázala, že dole za cestou a lúkou sa nachádza potok.

31. K týmto rozporom vo výpovediach žalobcu a svedkov sa podaním z 5. augusta 2020 vyjadril žalovaný, ktorý podotkol, že žalobca sa rozchádza vo svojich výpovediach, keď pred súdom uviedol, že bol asi 10 metrov od cesty a počas obhliadky uviedol, že bol v tráve 5 metrov od cesty. Svedkyňa W. vo svojej výpovedi tvrdí, že bol pri potoku. Rozdielne je teda miesto útoku, kde žalobca tvrdí, že to bolo na ceste a jeho sestra (svedkyňa W.) tvrdí, že to bolo pri potoku. V doplnení počas obhliadky uvádza, že močil pri kríkoch (teda mimo cesty) a v článku z portálu topky.sk sa uvádza, že zubor vbehol do ohrady (pri chatke). Informáciu o močení v kríkoch uvádza vo výpovedi aj svedkyňa W.. Uvádza však aj podstatnú informáciu, že ležal na ceste, lebo mu bolo zima a tak mu priniesla deku. Z uvedeného by sme sa mohli domnievať, že k útoku prišlo mimo cesty, mimo turistického chodníka, v kríkoch a až následne po útoku ležal žalobca na ceste. V protiklade k tomu je výpoveď svedka Š., ktorý uvádza, že prišiel na miesto tak, kde predpokladal, že má žalobca prístrešok a ponáhľali sa - ja, sanitka, tam kde bol na zemi“. Miesto, ktoré označil žalobca sa však nachádza pod chatkou a tak aj vypovedá, že išiel od chatky preč smerom dole. Svedok Š. však vypovedá, že prišiel autom až hore k prístrešku (chatke) a ponáhľal sa so sanitkou k miestu, kde ležal, pričom, ak by to miesto bolo tam, kde tvrdí žalobca a svedkyňa W., tak by si zraneného pri ceste všimol, resp. svedkyňa W. by sa jeho a sanitku snažila zastaviť na ceste pri mieste zranenia, kde mal ležať žalobca. Je potrebné uviesť, že to malo byť 5 metrov od cesty. Prečo by potom svedok aj sanitka išli až hore k prístrešku (chatke). Vo svetle tejto výpovede sa následne aj informácia uvedená v článku na portáli topky.sk javí dôveryhodne, keďže sa tam uvádza, že zubor mal pri obci Ruské vojsť do jednej z ohrád, majiteľ ho vraj chcel vydurit' a zubor ho nabral rohom.

32. Podľa zamerania bodu útoku, ktorý označil žalobca, prostredníctvom GPS zariadenia (č. I. 327 súdneho spisu), došlo k napadnutiu žalobcu zubrom na hranici parcely registra „E“ s parcelným číslom XXXX s parcelou registra „E“ s parcelným číslom XXX.

33. Z týchto v prvoinštančnom konaní vykonaných dôkazov a súdu prvej inštancie doručených vyjadrení podľa názoru odvolacieho súdu nepochybne vyplýva, že jediný kto tvrdil, že sa v čase útoku nachádzal na ceste, resp. na cykloturistickom chodníku je žalobca, avšak toto jeho tvrdenie bolo spochybnené radom ďalších, od seba nezávislých dôkazov.

34. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že svojím konaním žiadnym spôsobom neprispel k zodpovednosti za spoluúčasť na svojom zdraví v dôsledku udalosti napadnutia zubom, pretože v konaní bolo preukázané požitie alkoholu, ako aj pohyb mimo turistického chodníka, v dôsledku ktorých nemožno vylúčiť spoluzodpovednosť žalobcu za úraz, ktorý 22. októbra 2010 utrpel.

35. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné.

36. Pokiaľ žalovaný považuje za dôvod nevykonateľnosti napadnutého rozsudku uvedenie inej adresy v záhlaví napadnutého rozsudku, ako mu je známa, odvolací súd konštatuje, že adresa žalobcu Č. XX uvedená v záhlaví napadnutého rozsudku je zhodná s adresou žalobcu uvedenou v Registri obyvateľov, pričom podľa Registra obyvateľov žalobca nemá žiadnu adresu prechodného pobytu, ani žiadnu inú adresu. Takisto z lustrácie v Registri obyvateľov vyplýva, že žalobca bol na túto adresu trvalého pobytu prihlásený 6. júna 2012. Navyiac odvolací súd hodnotí tento argument za irelevantný aj preto, že súd prvej inštancie, odkedy sa o tejto adrese trvalého pobytu dozvedel (odpoveď na lustráciu v Registri obyvateľov z 22. marca 2017, č. l. 111 súdneho spisu), vo svojich písomnostiach a rozhodnutiach uvádzal v súvislosti s označením žalobcu, už len túto adresu, dôkazom čoho je samotný obsah súdneho spisu.

37. Ohľadom námietky žalovaného, že žalobcovi nemôže vzhľadom na svoje vnútorné predpisy vyplatiť prisúdenú sumu v hotovosti a žalobca mu neoznámil ani číslo svojho bankového účtu, odvolací súd podotýka, že nie je povinnosťou fyzickej osoby mať zriadený bankový účet, avšak je povinnosťou žalovaného splniť si svoju povinnosť uloženú mu súdnym rozhodnutím. Preto bude povinnosťou žalovaného, ak mu žalobca dovtedy neoznámí číslo svojho bankového účtu, postupovať tak, aby žalobcovi sumu priznanú právoplatným rozsudkom včas uhradil.

38. Vo vzťahu k lehote na plnenie určenej súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku odvolací súd pripomína, že pre súd je rozhodujúca lehota na plnenie ustanovená v § 232 ods. 3 prvá veta CSP, nie lehota ustanovená v § 101 ods. 3 zákona o ochrane prírody a krajiny, pričom táto lehota by bola relevantná, ak by bol žalovaný zaplatil žalobcovi ním uplatnenú sumu bez toho, aby bolo vedené súdne konanie. Pre úplnosť však odvolací súd dodáva, že v zmysle ustanovenia § 232 ods. 3 druhá veta CSP súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu, avšak žalovaný súdu prvej inštancie pred vyhlásením rozsudku neoznámil okolnosti, pre ktoré by nemohol žalobcovi plniť priznanú sumu v lehote troch dní.

39. Ak sa žalovaný s poukazom na skutočnosť, že žiadnym spôsobom neprispel k zraneniu žalobcu, domáhal zastavenia konania, tak odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie by mohol konanie zastaviť iba vtedy, ak by boli pre zastavenie konania splnené zákonné podmienky. V danej veci však podmienky pre zastavenie konania neexistovali, a preto súd prvej inštancie nemohol len na základe toho, že v konaní bola preukázaná spoluzodpovednosť žalobcu požitím alkoholu a pohybom mimo turistického chodníka konanie zastaviť.

40. K námietke nesprávneho právneho posúdenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

41. Z obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie má odvolací súd za to, že k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu nedošlo. Výklad a aplikácia zákonných predpisov zo strany všeobecných súdov (v danom prípade súd prvej inštancie) musí byť preto v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán sporu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení právnych noriem, tak ako ich v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol súd prvej inštancie, neobmedzil toto základné právo v rozpore s jeho podstatou a zmyslom (IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 214/04, II. ÚS 249/2011, IV. ÚS 295/2012).

42. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil jeho nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, odvolací súd aj naďalej zotrváva na svojom právnom názore, ktorý prezentoval v odseku 22. odôvodnenia svojho zrušujúceho rozhodnutia (č. k. 3Co/89/2019-345 z 22. októbra 2019) a ktorým sa následne pri rozhodovaní o trovách konania riadil aj súd prvej inštancie. To znamená, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania, avšak iba z prisúdenej, nie zo žalovanej sumy a nie ako to navrhuje žalovaný, že žalobca by mal mať nárok iba na čiastočnú náhradu trov konania, prípadne žiadna zo strán sporu by nemala mať na náhradu trov konania právo.

43. Na potvrdenie správnosti dopĺňacieho rozsudku k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné.

44. Aj keď o úraze, ktorý sa stal žalobcovi, bola verejnosť informovaná prostredníctvom článku uverejneného v dennej tlači, konkrétne v Korzári Košice a článku uverejneného na webovom portáli topky.sk, pričom v tomto článku bolo obsiahnuté aj vyjadrenie zóologa, tieto okolnosti nemožno kvalifikovať ako potvrdenie nároku žalobcu na náhradu za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, len ako potvrdenie toho, že žalobcu s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou napadol zubor.

45. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne dospel k vyššie uvedeným záverom, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s napadnutým dopĺňacím rozsudkom ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

46. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a ustanovením § 262 ods. 2 CSP tak, že stranám sporu nebol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní o odvolaniach žalobcu bol úspešný žalovaný (ktorému ani zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplývajú a ani si ich neuplatnil) a neúspešný žalobca a naopak v odvolacom konaní o odvolaní žalovaného bol úspešný žalobca a neúspešný žalovaný, a preto odvolací súd vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

47. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).